

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Jany Šalomounové a soudců Mgr. Jitky Lukešové a Mgr. Martina Šebka ve věci

žalobce: **Česká republika - Státní pozemkový úřad**, IČO 01312774
sídlem Husinecká 1024/11a, 130 00 Praha 3
jednající prostřednictvím Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových,
územní pracoviště Plzeň
sídlem Radobyčická 1313/14, 301 00 Plzeň

proti
žalovanému: **Ing. [REDACTED]** narozený dne [REDACTED]
bytem [REDACTED], [REDACTED]
zastoupený advokátem JUDr. Josefem Kašparem
sídlem Jáchymovská 27/114, 360 04 Karlovy Vary - Bohatice

o 94 545 Kč s příslušenstvím

o odvolání žalobce proti rozsudku Okresního soudu v Karlových Varech ze dne 26. 9. 2022, č. j. 18 C 258/2020-196

takto:

- I. Rozsudek soudu prvního stupně se ve výroku I. mění tak, že žalovaný je povinen zaplatit žalobci částku 9 306 Kč s 10 % zákonným úrokem z prodlení z této částky od 25. 10. 2019 do zaplacení do tří dnů od právní moci rozsudku a ve zbytku, tj. do částky 85 239 Kč s příslušenstvím, se rozsudek soudu prvního stupně potvrzuje.
- II. Žalobce je povinen zaplatit žalovanému na náhradě nákladů řízení před soudy obou stupňů částku 116 826 Kč do třiceti dnů od právní moci rozsudku k rukám jeho zástupce.

Shodu s prvopisem potvrzuje Dagmar Mertlová.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem soud prvního stupně zamítl žalobu v celém rozsahu (výrok I.) a žalobci uložil povinnost zaplatit žalovanému na nákladech řízení částku 110 291,50 Kč k rukám jeho zástupce v obvyklé třídenní lhůtě od právní moci rozsudku (výroku II.).
2. Proti tomuto rozsudku se včas odvolal žalobce, namítaje, že závěry soudu prvního stupně nejsou správné, když na základě provedených důkazů dospěl k nesprávným skutkovým zjištěním. Žalovaný neměl erudovaný tým a plně obsazený, jak vyplynulo z výpovědi svědků – Ing. [REDAKCE] a Ing. [REDAKCE] nedostatečná odbornost byla svědky shledány především v práci Ing. [REDAKCE] s tím, že odbornost týmu nebyla kritériem pro získání zakázky, když jím byla nabízená cena za realizaci díla, a nikoliv hodnocení spolupracovníků žalovaného po odborné stránce. Žalobce se neztotožnil ani s úsudkem soudu prvního stupně, že nárok na zaplacení smluvní pokuty nebyl dán i proto, že projektantka dopravních staveb žalovaného vážně a dlouhodobě onemocněla a ač se snažil žalovaný tuto situaci řešit žádostí o prodloužení lhůty, žádosti žalovaného žalobcem nebylo vyhověno. Žalovaný žádost o prodloužení termínu odůvodnil neúspěšnou prezentací dokumentace Plánu společných zařízení a nikoliv nemocí projektantky. Žalovaný v průběhu díla vícepráce nenamítal s tím, že za vícepráce nelze považovat dle výpovědi svědkyně činnosti, pokud je po zhotoviteli díla požadováno jiné než navržené řešení. Žalobce nesouhlasí ani se závěrem, že smlouva uzavřená mezi účastníky řízení neumožňuje vyúčtování smluvní pokuty z podčástí, neboť článek VIII., odst. 8.2. sankci za nesplnění termínu plnění dílčí části Vypracování plánu společných zařízení umožňuje. Ohledně existence vodního zdroje na pozemku p. p. č. [REDAKCE] v k. ú. [REDAKCE], žalobce odkázal na výpověď svědkyně [REDAKCE] která uvedla, že žalovanému na jednání na Městském úřadě v [REDAKCE] jeho pracovnice sdělila, že v dané lokalitě nachází vodní zdroj, což potvrzuje i vyjádření MU v [REDAKCE] ze dne 4. 12. 2017. Pokud žalovaný poukazuje na sdělení Městského úřadu v [REDAKCE] z 11. 4. 2022, pak tento důkaz je dle žalobce irelevantní s ohledem na jeho vydání až v roce 2022. Žalobce odmítl, že by k prodlení žalovaného došlo v důsledku chování vlastníků dotčených pozemků, zejména pro obstrukční jednání Ing. [REDAKCE] a také v důsledku prodlení se schválením plánu zastupitelstvem obce, jemuž byl návrh předložen. Jak svědkyně [REDAKCE] a [REDAKCE] potvrdili, Vypracování plánu společných zařízení se Ing. [REDAKCE] vůbec netýkalo, té se týkala až následující fáze komplexních pozemkových úprav, a to Vypracování návrhu nového uspořádání pozemků k vystavení dle § 11 odst. 1 zákona, jež není předmětem této věci. Bylo prokázáno svědkyní [REDAKCE] že k předání Plánu společných zařízení ke schválení zastupitelstvu města [REDAKCE] [REDAKCE] došlo s několikatydenním prodlením, přičemž žalovaný si musel být vědom toho, že zastupitelstvo se schází po relativně dlouhém časovém období a že i svolání dalšího zasedání zastupitelstva bude mít vliv na prodlevu s předáním dílčí části díla. Žalobce k samotné výši smluvní pokuty uvedl, že k její změně došlo v důsledku přepočtení této sankce Odborem zastupování státu a legislativou žalobce s tím, že celková částka požadovaná žalobcem v petitu žaloby odpovídá součinu částky 99 Kč/den a celkovému počtu 955 dnů prodlení. Žalobce opravil výpočetně a současně písarskou chybu v žalobě v rámci jím podaného odvolání.
3. Žalovaný v rámci vyjádření k odvolání žalobce uvedl, že v rámci veřejné zakázky musel doložit dostatečné personální obsazení a poukázal na dlouhodobé a závažné zdravotní komplikace projektantky dopravních staveb Ing. [REDAKCE] [REDAKCE] které nebylo možné předvídat a bylo potřeba zajistit jiného projektanta z oboru dopravních staveb. Žalovanému se podařilo zajistit do týmu nového akreditovaného projektanta dopravních staveb Ing. [REDAKCE] [REDAKCE] a Ing. [REDAKCE] [REDAKCE] mající oprávnění k projektování pozemkových úprav od roku 1999 a s ním žalovaný již v minulosti spolupracoval. Žalovaný poukázal na slyšené svědky v osobě pracovníků žalobce, kteří nemají ani praxi v projektování ani oprávnění k projektování pozemkových úprav a nemohou tedy ani posuzovat kvalitu práce projektanta dopravních staveb. Jakékoliv osobní antipatie jim nedávají právo Ing. [REDAKCE] očerňovat. Plán společných zařízení byl přijat, tj. dokumentace byla regionální dokumentační komisí i žalobcem akceptována bez závad. Žalovaný požádal o prodloužení termínu z důvodu na straně Ing. [REDAKCE] a to včas po

předchozím osobním rozhovoru s Ing. ██████ kterému žalovaný vše podrobně vysvětlil. Žalovanému však bylo sděleno, že si žádost podat může, ale této určitě vyhověno nebude. S ohledem na přístup Ing. ██████ byly snahy zbytečné, což nakonec také ve své svědecké výpovědi potvrdil. Žalobce odmítl žalovaným navržené řešení cestní sítě, a to na základě nedůvodné námitky Ing. ██████ o existenci vodního zdroje, pak věcně nedůvodný požadavek žalobce na jiné řešení cestní sítě má proto nepochybně charakter víceprací, neboť po žalovaném nelze spravedlivě požadovat, aby zpracovával komplexní pozemkové úpravy variantně či aby byl nucen přepracovávat řádně zpracovanou část díla jen na základě rozmaru žalobce. Ten v daném případě zjevně zneužil svého postavení a žalovanému dal pokyn k přepracování dokumentace, ačkoliv k tomu nebyl dán objektivní důvod. Pokyny žalobce jsou závazné a žalovaný nemá možnost je odmítnout, a proto není důvodná argumentace žalobce, že žalovaný nevznášel námitky a rozhodně z provedení závazného pokynu žalobce nelze dovozovat existenci údajných vad díla. Žalovaný poukázal na vnitřně rozpornou argumentaci žalobce ve vztahu k závěru soudu, že smlouva neumožňuje účtování smluvní pokuty z podčástí, což odůvodňuje ujednáním o dílčích částech, avšak je zřejmé, že žalobci činí obtíže rozlišovat jednotlivé úrovně jím stanoveného vnitřního členění předmětu díla (základní celky, dílčí části a podčásti). Smluvní pokuta se váže vždy ke konkrétní části díla, přičemž jedinou dílčí částí, za kterou lze účtovat smluvní pokutu, je právě dílčí část zhotovení plánu společných zařízení. V případě dalších částí ani v případě podčástí smluvní pokutu účtovat nelze vůbec. K tvrzené existenci vodního zdroje žalovaný poukázal na výpověď svědkyně ██████ (starostky ██████ ██████ která potvrdila, že existence vodního zdroje z ničeho nevyplývala a v terénu nebyla jeho existence patrná. Celý problém způsobila Ing. ██████ svým účelovým tvrzením, že předmětná díra s vodou je studnou pro její nemovitost vzdálenou cca 200 m, a aniž by své tvrzení jakkoliv doložila, převzal jej žalobce bez dalšího. Žalovaný je přesvědčený, že se stalo s ohledem na skutečnost, že Ing. ██████ dříve pro žalobce pracovala. V uvedené souvislosti žalovaný poukázal na sdělení vodoprávního úřadu, že v daném místě určeném zákřesem v katastrální mapě se nikdy žádný vodní zdroj nenacházel, resp. nebyl nikdy evidován. Žalobce tedy požadoval provedení změny projektu plánu společných zařízení, tj. provedení víceprací na základě nepodloženého a účelového tvrzení Ing. ██████ o existenci vodního zdroje. Pomýlené rovněž považuje žalovaný tvrzení žalobce, že Ing. ██████ nerealizovala ve fázi přípravy plánu společných zařízení žádná obstrukční jednání, jehož důkazem je již postup Ing. ██████ shora popsany. Rovněž byla tato skutečnost prokázána výpovědí svědkyně ██████ a dalšími důkazy, z nichž je patrné několik dalších obstrukčních jednání jmenované. Společné všem případům je také to, že žalobce se s těmito zjevně účelovými a obstrukčními postupy ani v jednom případě nevypořádal, naopak se snažil veškerým požadavkům Ing. ██████ vyhovět, jak je zřejmé i z formy a zdůvodnění změny obvodu hranic pozemkové úpravy v červenci 2019 Ing. ██████ kdy namísto zákonného postupu, tj. obeslání Ing. ██████ s výzvou k vyjádření, k němuž mělo dojít již na konci března 2019, rozhodl o změně obvodu pozemkové úpravy. Žalovaný dále poukázal na prodlení se schválením plánu společných zařízení zastupitelstvem, a to z důvodu voleb do zastupitelstva v září 2018 a potřeby realizování s tím souvisejících zákonných postupů. Takže v souvislosti s volbami došlo k několikaměsíčnímu prodlení při schvalování plánu společných zařízení (dále již jen „PSZ“) zastupitelstvem, a rozhodně jej nelze považovat za okolnost, kterou by mohl žalovaný předvídat, tím spíše o okolnost, kterou by žalovaný zaviniil. Žalovaný se ztotožnil se závěrem soudu prvního stupně o duplicitě vyměřené smluvní pokuty s tím, že pokud žalobce uvádí, že smlouva o dílo umožňuje účtovat smluvní pokutu za zaviněné prodlení se zhotovením dílčí části 3.2.1. PSZ, pak toto tvrzení učinili účastníci nesporným. Pokud však žalobce tvrdí, že smlouva umožňuje účtovat z hlavního celku Návrhové práce, přičemž nárok na smluvní pokutu žalobce dovozuje z údajného nesplnění podčástí 3.2.1.2. a 3.2.1.3., jde o úvahu pomýlenou a není ani zřejmé, jak by mohl prodlení se splněním podčástí zakládat nárok na zaplacení smluvní pokuty za nesplnění hlavní části. Žalovaný zdůraznil, že prodlení s realizací díla nezaviniil, ale zčásti žalobce a zčásti bylo způsobeno jinými okolnostmi, které byly nezávislé na vůli účastníků, a navrhl, aby napadený rozsudek byl v celém rozsahu potvrzen a žalobci uložena povinnost zaplatit mu náhradu nákladů

řízení.

4. Odvolací soud přezkoumal napadený rozsudek včetně řízení, které jeho vydání předcházelo ve smyslu ust. § 212 a násl. o. s. ř., přihlédl k obsahu odvolání žalobce, k vyjádření žalované, poučil žalobce dle § 118a odst. 3 o. s. ř. a žalovaného dle ust. § 118a odst. 1, 3 o. s. ř. Odvolací soud částečně zopakoval dokazování předloženými listinnými důkazy poté, co účastníci doplnili tvrzení a důkazy a dospěl k závěru, že odvolání žalobce je důvodné pouze částečně.
5. Soud prvního stupně uzavřel, že má za prokázané, že žalovaný měl pro realizaci dohodnutého díla s žalobcem plně obsazený a erudovaný tým, poté, co projektantka dopravních staveb vážně onemocněla, snažil se žalovaný situaci řešit a požádal žalobce o prodloužení lhůty s odůvodněním nedostatku odborně způsobilých dopravních projektantů, žádosti však vyhověno nebylo. Následně došlo k navýšení časové náročnosti realizace díla, což nebylo možné řešit žádostí žalovaného, neboť svědek ██████ vypověděl, že by s prodloužením termínu nesouhlasil. Soud prvního stupně poukázal na mylný výpočet smluvní pokuty a její obsah a rozpor ve vyměření smluvní pokuty a dospěl k závěru, že nárok žalobce na úhradu smluvní pokuty není dán (body 24. až 26. odůvodnění napadeného rozsudku). Výrok o náhradě nákladů řízení odůvodnil úspěchem žalovaného a dle § 142 odst. 1 o. s. ř. žalobci uložil povinnost zaplatit žalovanému vzniklé náklady řízení (bod 27. odůvodnění).
6. Odvolací soud žalobce poučil dle § 118a odst. 3 o. s. ř. o tom, že je povinen prokázat všemi důkazy svá tvrzení o vzniku nároku na vyměřenou smluvní pokutu dle článku VIII. smlouvy o dílo za nesplnění termínu plnění dle specifikace, a to v důsledku prokazatelného zavinění žalovaným jako zhotovitelem a jeho výši, rovněž byl poučen o následcích nesplnění této povinnosti.
7. Žalobce v reakci na uvedené poučení uvedl, že dne 2. 10. 2017 obdržel od žalovaného ke kontrole základní část PSZ komplexních pozemkových úprav ██████. Žalobce zjistil v přiložené dokumentaci nedostatky, a proto dopisem ze dne 12. 10. 2017 vrátil základní část PSZ žalovanému k přepracování (viz dopis ze dne 12. 10. 2017). Žalovaný na výtky žalobce reagoval tím, že opravil PSZ a opravený návrh doručil žalobci dne 31. 10. 2017. Dne 8. 11. 2017 žalobce vyzval dotčené orgány státní správy k podání stanoviska k předloženému PSZ ve lhůtě třiceti dnů, přičemž Městský úřad v ██████ jako vodoprávní úřad ve svém vyjádření ze dne 4. 12. 2017 sdělil, že zařízení pro zpřístupnění pozemku ██████ je v kolizi se stávajícím vodním zdrojem s tím, že v případě, že je stavbou vodního díla, kterou bude nutno s realizací cesty ██████ odstranit nebo změnit, bude nutné tuto záležitost projednat s vodoprávním úřadem a získat povolení k odstranění stavby nebo k její změně. Z uvedeného důvodu bylo svoláno jednání na 2. 2. 2018 s místní obhlídkou, kterého se účastnil i žalovaný, a na němž bylo dohodnuto, že cesta ██████ bude bez zásahu a dojde k rekonstrukci cesty ██████, že bude připravena potřebná dokumentace a předána Dopravnímu inspektorátu ke schválení (viz zápis z jednání). Tato dokumentace byla žalovaným zhotovena a předána Dopravnímu inspektorátu ██████ dne 10. 5. 2018, který s napojením souhlasil dopisem ze dne 1. 6. 2018, a poté žalovaný předložil novou variantu PSZ, a protože se jednalo o novou variantu základní části PSZ komplexních pozemkových úprav, musel žalobce opět obeslat dotčené orgány státní správy a požádat je o vyjádření ve lhůtě třiceti dnů. Žádné námítky podány nebyly, třicetidenní lhůta uplynula dne 24. 8. 2018, dne 29. 8. 2018 byl návrh PSZ odeslán regionální dokumentační komisi v ██████ která zasedala dne 20. 9. 2018, ta shledala nedostatky a uložila žalovanému jejich odstranění do dne 31. 10. 2018. Žalovaný nedostatky odstranil, dne 3. 12. 2018 byl předložen PSZ městskému zastupitelstvu ██████ které PSZ schválilo dne 13. 12. 2018. Žalovaný předal PSZ po schválení zastupitelstvem žalobci až dne 17. 1. 2019 (viz protokol o předání a převzetí ze dne 19. 2. 2019). Dne 19. 2. 2019 účastníci podepsali protokol o předání a převzetí díla na dílčí část Vypracování plánu společných zařízení, který je žalovaným podepsán bez námitek a je v něm mimo jiné konstatováno, že žalovaný části 3.2.1. a 3.2.1.3. odevzdal až dne 17. 1. 2019 oproti dohodnému termínu 31. 10. 2017 a část 3.2.1.2. dne 11. 1. 2018 oproti datu 31. 10. 2017. Žalobce poukázal na zápis

z jednání ze dne 21. 10. 2016, ve kterém byl žalovaný upozorněn, že Ing. ██████ nesplňuje odborné předpoklady. Žalovaný žádné námitky nevznesl a zápis z jednání podepsal. Z výše uvedeného žalobce dovozuje existenci jednoznačného zavinění žalovaného, který své povinnosti, s nimiž byl v prodlení, vzal na vědomí smlouvou o dílo s tím, že den 31. 10. 2017 nelze považovat za splnění termínu, neboť následoval další schvalovací proces, přičemž nebyly shledány průtahy ani u Dopravního inspektorátu ██████ ohledně připojení cesty ██████ ani připojení cesty ██████ Žalobce znovu zopakoval způsob výpočtu smluvní pokuty.

8. Odvolací soud žalovaného poučil dle ust. § 118a odst. 1, 3 o. s. ř. o povinnosti tvrdit a prokázat všemi důkazy, že v jeho pracovním týmu byla Ing. ██████ ██████ kdy onemocněla a na jak dlouho a jak závažně, jakým způsobem situaci dále řešil, kdy a jak požádal žalobce z tohoto důvodu o prodloužení termínu, zda a jakým způsobem žalobce zavinil provedení víceprací žalovaným v souvislosti s vodním zdrojem a zda na prodlení žalovaného mělo vliv obstrukční jednání Ing. ██████ Součástí učinil i poučení o následcích nesplnění této výzvy.
9. Žalovaný v reakci na poučení odvolacího soudu upravil a doplnil skutková tvrzení tak, že Ing. ██████ ██████ byla součástí pracovního týmu žalovaného po dobu cca čtyř až pěti let, přičemž spolupráce byla ukončena v září 2017. Jmenovaná se podílela na zpracování podkladů v rámci několika zakázek na zpracování komplexních pozemkových úprav (dále již jen „KoPÚ“). V pracovním týmu žalovaného byla na základě dohody s ním jako autorizovaná inženýrka pro dopravní stavby, také v rámci KoPÚ v k. ú. ██████ a k. ú. ██████ ██████. Její autorizaci dokladoval žalovaný žalobci v rámci veřejné zakázky na zpracování těchto komplexních pozemkových úprav. Ing. ██████ nechtěla v minulosti a nechce ani nyní sdělovat podrobnosti týkající se jejích osobních a rodinných poměrů, přičemž žalovaný aktuálně disponuje informací, že v srpnu 2017 došlo k významnému rozvoji onemocnění snachy Ing. ██████ roztroušenou sklerózou a musela převzít v uvedené době významnou část péče o své nezletilé vnuky. Situaci dále ovlivnila skutečnost, že mladší vnuk má již od narození závažné zdravotní problémy a potřebuje zvýšenou a trvalou péči. Pomoc potřebovala rovněž snacha Ing. ██████ Žalovaného v září 2017 informovala, že není schopna dostát svým pracovním závazkům a že s konečnou platností ukončuje spolupráci na shora uvedených komplexních pozemkových úpravách, neboť dohodnuté práce nemůže realizovat a je nucena celkově svou pracovní činnost omezit. Tuto skutečnost vzal žalovaný na vědomí, přičemž neměl důvod pochybovat o závažnosti důvodů, pro které Ing. ██████ spolupráci ukončila a tyto ani blíže nezkoumal. Z uvedeného sdělení Ing. ██████ bylo zřejmé, že se jedná o trvalý stav. Důvodem ukončení spolupráce s žalovaným tedy nebylo onemocnění Ing. ██████ ale onemocnění její snachy a v tomto směru tvrzení žalovaný upřesnil (viz čestné prohlášení Ing. ██████ ██████ doklad o její autorizaci a nabídka na veřejnou zakázku). Žalovaný poté začal bezodkladně s hledáním jiného projektanta dopravních staveb, situace však byla komplikovaná, neboť projektantů autorizovaných a kvalifikovaných k práci na pozemkových úpravách byl nedostatek (buď tito projektanti neměli kapacitu a v řadě případů s ohledem na složitost práce a dostatek jiné a lépe ohodnocené práce ani zájem). Žalovanému se podařilo zajistit akreditovaného projektanta dopravních staveb Ing. ██████ ██████ který však přislíbil spolupráci až od prosince 2017. O situaci žalovaný informoval nejdříve ústně Ing. ██████ a následně také žalobce dopisem ze dne 10. 10. 2017, kterým zároveň požádal o prodloužení termínu pro dokončení dílčí části plánu společných zařízení. Sdělením ze dne 19. 10. 2017 však Ing. ██████ žádost žalovaného odmítl. Ing. ██████ žalovanému osobně sdělil, že žádostem o prodloužení termínu provedení KoPÚ nevyhoví, proto žalovaný již další písemné žádosti žalobci nezasílal (zejména dopis žalovaného ze dne 9. 10. 2017 a vyjádření žalobce ze dne 19. 10. 2017). K zavinění žalobce víceprací v souvislosti s vodním zdrojem žalovaný uvedl, že vztahu ke zhotovení PSZ postupoval řádně. Na základě požadavku žalobce a Sboru zástupců zpracoval návrh PSZ, přičemž tzv. kostru cestní sítě Sbor zástupců předem schválil. Je nezbytné, aby cestní sítě byly zpřístupněny pozemky všech vlastníků. Návrh základní části PSZ včetně cest byl předkládán žalobci již dne 2. 10. 2017, přičemž dne 2. 2. 2018 bylo žalobcem rozhodnuto o nahrazení cesty ██████ cestou ██████ která byla

navržena k rekonstrukci. Žalobce dodatečně tedy uplatnil požadavek na změnu priority nové cesty, tj. místo cesty ■■■■■ měla být realizována cesta ■■■■■ s tím, že změna byla odůvodněna problematickým terénem, umístěným v CHKO a vodním zdrojem, jak vypověděla Ing. ■■■■■. Cesta ■■■■■ tedy byla proveditelná, avšak její realizace by byla finančně náročnější. Tyto náklady však žalobce nebyl ochoten vynaložit, a proto uložil žalovanému zpracování varianty zpřístupnění přes cestu ■■■■■ s čímž byly spojené vícenáklady na straně žalovaného související s výškopisným měřením, posouzením rozhledu pro napojení na silnici třetí třídy, projednání nové cesty na Dopravním inspektorátu Policie ČR v ■■■■■ a zpracování dokumentace projektantem. Dopravní inspektorát se vyjádřil až po třech měsících. Tato změna části plánu společných zařízení byla tedy vyvolána rozhodnutím žalobce, zejména z ekonomických důvodů, nikoliv z důvodů vadně provedených prací žalovaným, tedy z důvodů žalovaným nikoliv zaviněných. Žalovaný pak nemohl změnu rozhodnutí žalobce předpokládat ani nijak ovlivnit. Námítku o zásahu cesty ■■■■■ do vodního zdroje uplatnila Ing. ■■■■■ není však pravdivá, neboť na daném místě se vodní zdroj nenachází, naopak se jedná o místo, kde se historicky nacházela cesta, která měla být obnovena (viz sdělení vodoprávního úřadu ze dne 11. 4. 2022 o neexistenci vodního zdroje). Údajný vodní zdroj potřebám nemovitosti Ing. ■■■■■ nesloužil a pojmově ani sloužit nemohl, a to i s ohledem na jeho charakter, vzdálenost téměř 200 m od objektu Ing. ■■■■■ a existenci dvou blíže položených vodních zdrojů, které byl žalovaný nucen následně zaměřit. Žalobce byl tedy nucen již vypracovanou cestu ■■■■■ přepracovat na základě nedůvodného pokynu žalobce, který svým požadavkem zavinil vícenáklady a zvýšenou časovou náročnost na provedení dotčené části PSZ. Žalovaný opakovaně poukázal na obstrukční jednání Ing. ■■■■■ (opakované účelové uplatňování dodatečných požadavků), které mělo na průběh a dobu zpracování KoPÚ podstatný vliv. Ing. ■■■■■ s žalovaným nekomunikovala, nereagovala na jeho výzvy a návrhy, proto měla být obesílána žalobcem způsobem stanoveným zákonem o KoPÚ, což se však nedělo. Ing. ■■■■■ výhradně osobně jednala s Ing. ■■■■■ a žalovaný tak musel vyčkávat výsledků těchto jednání, což bránilo dalšímu postupu prací (zejména viz zápis ze dne 2. 2. 2018 a sdělení MÚ ■■■■■ ze dne 11. 4. 2022).

10. Soud prvního stupně vymezil mezi účastníky nesporné skutečnosti, mimo jiné, že dne 24. 7. 2015 byla mezi účastníky uzavřena smlouva o dílo ve znění dodatku č. 1, 2, 3 a 4 s tím, že její obsah včetně obsahu dodatků je nesporný. Žalovaný byl nejdříve žalobcem vyzván k zaplacení sankce ve výši 48 515,60 Kč (dne 11. 4. 2019) a dne 14. 10. 2019 byla žalovanému žalobcem zaslána opravená výzva k zaplacení sankce ve výši 94 545 Kč z blíže uvedených důvodů. Dne 2. 10. 2017 žalovaný doručil žalobci k předběžné kontrole PSZ, dne 5. 10. 2017 sdělil žalobce žalovanému nesouhlas s prodloužením termínu zhotovení, dne 8. 11. 2017 žalobce avizoval žalovanému sankci za nesplnění termínů. Dne 2. 2. 2018 proběhlo místní šetření, které se týkalo posouzení navrhovaných zpřístupnění, dne 11. 4. 2018 vyhotovil žalobce další upozornění týkající se běhu prodlení s odevzdáním dílčí části 3.2.1. a 3.2.1.3. Město ■■■■■ ■■■■■ schválilo předložený PSZ v rámci KoPÚ v k. ú. ■■■■■ a v k. ú. ■■■■■ zpracovaný žalovaným dne 13. 12. 2018. Dne 19. 2. 2019 byl podepsán mezi účastníky řízení schvalovací protokol ohledně zpracování návrhu a provedení komplexních pozemkových úprav v k. ú. ■■■■■ ■■■■■ na dílčí část 3.2.1., část 3.2.1.2. a část 3.2.1.3. s tím, že obsah tohoto protokolu je nesporný, stejně jako že při vyhotovování předmětného díla došlo k prodlení (bod 10. odůvodnění napadeného rozsudku). Pod bodem 11. stanovil sporné skutečnosti (délka prodlení při plnění díla, kterou je možné přičíst na vrub žalovanému, důvody vzniku prodlení, důvodnost žalobcem přiměřené sankce i její vyměřená výše, kterou žalovaný neuznává ani co do důvodu ani co do výše). Pro případ použití moderačního práva soudu je sporné, zda předmětným prodlením vznikla žalobci škoda a sporným zůstalo zavinění žalovaného a z toho vyplývající jeho odpovědnost za smluvní pokutu vyměřenou žalobcem, jeho podíl a podíl třetích osob na vzniklém prodlení. Soud prvního stupně ke sporným skutečnostem vyslechl svědky – Ing. ■■■■■ ■■■■■ Ing. ■■■■■ ■■■■■ ■■■■■ ■■■■■ Mgr. ■■■■■ ■■■■■ a ■■■■■ ■■■■■ a provedl řadu listin, jak se podává z bodu 12. odůvodnění. Soud prvního stupně učinil podrobné zjištění obsahu smlouvy o dílo ze dne 24. 7. 2015, která promítl do bodu 19. odůvodnění napadeného

rozsudku, a rovněž zjištění z dopisu žalovaného ze dne 9. 10. 2017 o prodloužení termínu u dílčí části 3.2.1. s blíže rozepsaným odůvodněním této žádosti. Jak již bylo uvedeno, dopisem ze dne 19. 10. 2017 žalobce sdělil žalovanému, že žádosti nevyhovuje. Dne 19. 2. 2019 byl podepsán schvalovací protokol ohledně zpracování návrhu a provedení KoPÚ v dotčeném katastrálním území a Městský úřad [redacted] sdělením ze dne 11. 4. 2022 informoval, že žádný vodní zdroj – studnu na pozemku parc. č. [redacted] v k. ú. [redacted] neeviduje. Soud prvního stupně zjistil, že termín dokončení díla nebyl dodržen z důvodů, které nebyly na žalovaném závislé, stalo se tak z důvodů, kdy autorizovaná projektantka dopravních staveb Ing. [redacted] odmítla domluvené projekční práce realizovat z velmi vážných rodinných důvodů. Žalovaný hledal nového projektanta. O této skutečnosti vyrozuměl žalobce a požádal jej o prodloužení termínu k dokončení příslušné etapy o několik měsíců, což však žalobce odmítl. Rovněž bylo prokázáno, že žalobcem došlo k uplatnění požadavku na změnu priority nové cesty, což si vyžádalo další práce, projednání nové cesty na DI PČR v [redacted] který věc vyřizoval několik měsíců. Prodloužení nastalo i v důsledku chování vlastníků dotčených pozemků, zejména obstrukčního jednání Ing. [redacted] [redacted]. K prodloužení také došlo pro prodloužení se schválením plánu zastupitelstvem obce, jemuž byl návrh předložen.

11. Odvolací soud vycházel z listinných důkazů provedených soudem prvního stupně, dokazování částečně zopakoval v souvislosti s doplňujícími podáními účastníků řízení v reakci na poučení odvolacího soudu a současně doplnil o listinné důkazy předložené účastníky řízení s tím, že z listin, které se týkaly období po 2. 2. 2018, jímž odvolací soud, jak dále vysvětlí, limitoval prodloužení žalovaného jím zaviněné, neučinil žádná zjištění a závěry. Z listin nově či opakovaně provedených s důrazem na podstatu věci, spočívající v zaviněném prodloužení žalovaného a týkající se období do 2. 2. 2018, učinil dále uvedená zjištění a závěry.
12. K doplňujícímu podání žalovaného v reakci na poučení odvolacího soudu se vyjádřil žalobce tak, že žalovaný nedoložil žádné důkazy ohledně obstrukčního jednání Ing. [redacted] když svědek [redacted] vypověděl, že se jmenovanou neprojednával PSZ, že s ní nejednal a PSZ se Ing. [redacted] netýkal. Stejný závěr potvrdila i svědkyně [redacted] která doplnila, že Ing. [redacted] se týkala až následující etapa, a sice návrh nového uspořádání pozemku (podání ze dne 15. 3. 2023).
13. Žalovaný se vůči doplňujícímu podání žalobce (včetně jeho repliky) ohradil tím, že žalobce předkládá nepravdivá tvrzení. Žalovaný za rozhodnou považuje tu skutečnost, že zhotovený PSZ byl žalobci předán již dne 2. 10. 2017, tj. před sjednaným termínem plnění, po vytčení drobných a formálních nedostatků došlo k předání opraveného PSZ dne 31. 10. 2017, kdy dílo bylo způsobilé ke schválení zastupitelstvem města [redacted]. V PSZ byla zpracována cestní síť způsobem, který byl schválen již dne 7. 6. 2017 sborem zástupců. Ještě přípisem ze dne 12. 10. 2017 žalobce požadoval na cestě [redacted] upravit točnu. Žalovaný uvedl, že již dopisem ze dne 5. 6. 2016 Ing. [redacted] žádala, aby veškeré její pozemky zůstaly mimo obvod komplexních pozemkových úprav, což však nebylo možné mimo jiné proto, že Ing. [redacted] vlastnila pozemky nezbytné pro zpřístupnění některých lokalit a rovněž z tohoto důvodu žalobce s Ing. [redacted] obsáhle vyjednával a činil ve vztahu k jejím požadavkům ústupky. Dopisem ze dne 3. 1. 2017 žalobce žádal katastrální úřad o stanovisko k požadavku Ing. [redacted] na zařazení jejích lesních pozemků do KoPÚ a z obsahu je zřejmé, že mezi žalobcem a Ing. [redacted] probíhala opakovaná jednání, která vedla k souhlasu Ing. [redacted] se zařazením jejích pozemků do KoPÚ za situace, kdy takto bude postupováno rovněž k jejím lesním pozemkům. Z uvedeného žalovaný dovozuje, že okolnosti, které bránily v řádném postupu KoPÚ leží na straně žalobce a jsou důsledkem obstrukcí Ing. [redacted]. Dále pak navazovaly obstrukce Ing. [redacted] týkající se údajného vodního zdroje a dvou existujících vodních zdrojů, které Ing. [redacted] požadovala do svého vlastnictví, proto se v lednu 2017 upravovala hranice obvodu KoPÚ, která byla odsouhlasena dne 13. 6. 2016 všemi vlastníky, aby mohla Ing. [redacted] získat jak tyto dvě studny, tak pozemky, na nichž se studny nacházejí. Údajný vodní zdroj (díra v zemi) byl žalovaným zaměřen dne 21. 7. 2017 za přítomnosti Ing. [redacted] starostky paní [redacted] a Ing. [redacted] která ukázala místo, které by jinak nebylo možno

najít. Dva existující vodní zdroje, které byly v terénu patrné, byly zaměřeny již v rámci polohopisu před zjišťováním hranic v roce 2016, o čemž však žalovaný informován žalobcem nebyl (jak doplnil při ústním odvolacím jednání konaném dne 23. 3. 2023). Po předání zhotoveného PSZ dne 31. 10. 2017 vzešel od žalobce zcela nový požadavek na zpracování cesty [REDAKCE] a stalo se tak až dne 2. 2. 2018, tj. po třech měsících. Žalovaný již dříve vysvětlil, proč požadavek žalobce na zpracování cesty [REDAKCE] nebyl důvodný (tvrzená existence vodního zdroje, který se však v místě nenachází, omezení kácení dřevin, které však nepředstavovalo zásadní překážku a navíc se týká rovněž cesty [REDAKCE] kde naopak omezení představovalo významný problém kvůli napojení komunikace a zachování rozhledových poměrů). Ze samotného stanoviska vodoprávního úřadu opatření týkající se údajné studny, jsou zmiňována pouze jako eventuální a podmíněná (že vodní zdroj je stavbou vodního díla atd.). V daném případě se však nejednalo o stavbu, ale o díru v zemi částečně zaplněnou špinavou vodou. Tato díra tedy neměla žádné konstrukční prvky, které by z ní činily stavbu. Nejednalo se ani o vodní zdroj ani o stavbu, která by měla být odstraňována či měněna. Ani vodoprávní úřad tuto díru s vodou za vodní zdroj nepovažuje, jak vyplývá ze sdělení vodoprávního úřadu ze dne 11. 4. 2022. Vodoprávní úřad žádným formálním postupem nerozhodl, že by se o vodní zdroj jednalo, jak by musel učinit například v rámci rozhodnutí „v pochybnostech“. Žalovaný byl vázán pokyny žalobce a změnu cesty z [REDAKCE] na [REDAKCE] byl nucen realizovat, byť tento požadavek nebyl odůvodněn a v žádném případě se nejednalo o postup, který by jakkoliv zavinil žalovaný. Na straně žalovaného nedošlo k jakýmkoliv průtahům, naopak veškeré práce byly realizovány kontinuálně a bez zbytečného odkladu, po 2. 2. 2018 žalovaný zahájil projekční práce na [REDAKCE] které realizoval Ing. [REDAKCE]. Možnosti napojení byly však na hranici možnosti, a proto se situace řešila delší dobu a opakovaně se projednávala s dopravním inspektorátem (bylo nutné další doměření po celé délce silnice třetí třídy atd.). Žalovaný se dále vyjádřil k postupu při realizaci cesty [REDAKCE] v roce 2018 a schvalovacímu procesu a shrnul, že prodlení zaviněné žalobcem a Ing. [REDAKCE] představovalo nejméně sedm měsíců a prodlení způsobené žalobcem uplatněním požadavku na změnu cesty z [REDAKCE] na [REDAKCE] v období od 31. 10. 2017 do 17. 1. 2019 téměř patnáct měsíců, z čehož vyplývá, že prodlení nezaviněné žalovaným bylo podstatně delší než období, za které žalobce nárokuje smluvní pokutu. Žalovaný zdůraznil, že smlouva o dílo v článku VIII. odst. 2 žádný nárok na smluvní pokutu z prodlení z podčástí 3.2.1.1., 3.2.1.2. a 3.2.1.3., jak tvrdí žalobce, nestanoví, neboť dotčené ustanovení se týká výslovně dílčí části 3.2.1. Článek II. smlouvy stanoví, že hlavní celek 3.2. sestává z dílčích částí 3.2.1. – vypracování PSZ, 3.2.2. – vypracování návrhu nového uspořádání pozemků a 3.2.3. – dokončení a předložení kompletní dokumentace PSZ a nového uspořádání pozemků. Systematika smlouvy položky 3.2.1.1., 3.2.1.2. a 3.2.1.3. za dílčí části nepovažuje, přičemž článek VIII. odst. 2 smlouvy se výslovně týká dílčí části 3.2.1. a nelze ji proto vztáhnout k žádné jiné části díla. Smluvní pokutu za prodlení s podčástmi 3.2.1.2. a 3.2.1.3. smlouva uplatnit neumožňuje, navíc by se jednalo o duplicitně uplatněný nárok. Pokud žalobce ve vztahu ke změně cesty [REDAKCE] na [REDAKCE] uváděl také důvod spočívající ve snížení nákladů, pak cenová náročnost byla v případě obou variant srovnatelná, přičemž cesta [REDAKCE] má zhruba dvojnásobnou délku oproti [REDAKCE]

14. Žalobce v rámci označení důkazů po poučení odvolacího soudu dle § 118a odst. 3 o. s. ř. předložil zápis z jednání se zhotovitelem ze dne 21. 10. 2016, z něhož dovozuje informování žalovaného o nedostatečné odborné způsobilosti Ing. [REDAKCE] dále stanovisko vodoprávního úřadu MÚ [REDAKCE] ze dne 4. 12. 2017 k existenci vodního zdroje s tím, že zařízení pro zpřístupnění pozemku [REDAKCE] je v kolizi s tímto vodním zdrojem za podmínky, že se jedná o stavbu s tím, že případně je pak nutné povolení. Dále argumentoval zápisem o místním šetření ze dne 2. 2. 2018, na základě kterého byla změněna varianta cesty [REDAKCE] na cestu [REDAKCE] opakovaně pak protokol o předání a převzetí části díla ze dne 19. 2. 2019, vrácení PSZ žalovanému dopisem ze dne 12. 10. 2017 k opravě a výzvu ze dne 8. 11. 2017 ke stanovisku dotčených orgánů v třicetidenní lhůtě. Zjištění z nich učiněná korespondují zjištěním soudu prvního stupně, proto odvolací soud na ně pro stručnost odkazuje.

15. Žalovaný po poučení odvolacího soudu označil k důkazu čestné prohlášení Ing. [REDACTED] dokládající její vážnou rodinnou situaci v srpnu 2017 a v souvislosti s tím nutnost omezit projekty většího rozsahu a ve vzdálenějších lokalitách, v důsledku čehož požádal žalovaného, aby si zajistil jiného projektanta dopravních staveb, který její žádosti vyhověl. Doložil všechna tvrzená osvědčení o autorizaci pro konkrétní obory, ať již týkající se jeho osoby, tak dalších oslovených projektantů v jeho týmu. Rovněž doložil osvědčení o řádném provedení prací jeho osobou v rámci zakázek vypracování návrhu KoPÚ v období let 2012 – 2015. Doplnující tvrzení v podání ze dne 20. 3. 2023 bez zbytku doložil mimo jiné záznamem z jednání – Sbor zástupců KoPÚ [REDACTED] ze dne 7. 6. 2017, souhlasem DI PČR [REDACTED] ze dne 7. 9. 2017 s povolením připojení mimo jiné polní cesty [REDACTED] k silnici č. [REDACTED], sdělením MÚ [REDACTED] odbor životního prostředí ze dne 11. 4. 2022 o tom, že na parcele č. [REDACTED] v k. ú. [REDACTED] [REDACTED] není žádný vodní zdroj evidován. Tvrzení o obstrukčním jednání Ing. [REDACTED] žalovaný doložil dopisem ze dne 3. 1. 2017 nazvaným jako Žádost o sdělení, adresovaný žalobcem Katastrálnímu úřadu pro [REDACTED] kraj a dopisem Ing. [REDACTED] ze dne 5. 6. 2016 ve věci KoPÚ v k. ú. [REDACTED] adresovaný žalobci, na který poukázal žalovaný při odvolacím jednání dne 23. 3. 2023 s tím, že o existenci vodního zdroje žalovaný informován žalobcem nebyl.
16. Mezi účastníky řízení byla na základě výsledku zadávacího řízení dle zákona o veřejných zakázkách dne 24. 7. 2015 uzavřena smlouva o dílo, jíž se žalovaný jako zhotovitel zavázal pro žalobce jako objednatele provést dílo spočívající ve vypracování návrhu „komplexních pozemkových úprav v katastrálním území [REDACTED]“ s další bližší specifikací s tím, že dílo bude provedeno v rozsahu uvedeném v článku III. smlouvy (článek I., body 1.1. a 1.2.). Rozsah díla a jeho členění na hlavní celky a dílčí části je upraven v článku III., z něhož vyplývá, že sestává z hlavního celku (přípravné práce), který je sestaven pak z následujících dílčích částí (bod 3.1.), z hlavního celku „návrhové práce“, který je sestaven z následujících dílčích částí (bod 3.2.), a to vypracování plánu společných zařízení (bod 3.2.1.), vypracování návrhu nového uspořádání pozemků k vystavení dle § 11 odst. 1 zákona (bod 3.2.2.) a dokončení a předložení kompletní dokumentace nového uspořádání pozemků a plánu společných zařízení (bod 3.2.3.), z hlavního celku „mapové dílo“ (bod 3.3.) a z hlavního celku „vytýčení pozemků dle zapsané DKM“ (bod 3.4.). Základní podmínky předání a převzetí díla jsou upraveny v článku V., z něhož vyplývá, že zhotovitel se zavazuje odevzdat objednateli dílo po dílčích částech ve smyslu článku III. smlouvy, a to v termínech uvedených v příloze č. 1, která je nedílnou součástí této smlouvy s tím, že o předání a převzetí části díla bude vyhotoven schvalovací protokol, který bude oboustranně potvrzen osobami oprávněnými jednat v technických záležitostech (body 5.1. a 5.2.). Z bodu 5.3. vyplývá, že u dílčí části 3.2.1. bude schvalovací protokol vyhotoven po schválení zastupitelstvem obce na veřejném zasedání, tj. ve vztahu k dílčí části vypracování plánu společných zařízení. Celková cena díla včetně DPH byla ujednána na částku 902 370 Kč (článek VI.). Z článku VIII., bod 8.2 vyplývá, že sankce za nesplnění termínu plnění dílčí části vypracování plánu společných zařízení ve sjednaném termínu, prokazatelně zaviněné zhotovitelem, činí 0,2 % z ceny dílčí části bez DPH uvedeného v příloze č. 1 za každý den prodlení. Z přílohy č. 1 u hlavního celku návrhové práce a dílčí části vypracování plánu společných zařízení (3.2.1.) je stanovena cena bez DPH ve výši 49 500 Kč se stanoveným termínem ukončení 31. 10. 2017. Dne 22. 3. 2016 byl uzavřen dodatek č. 1 ke smlouvě o dílo a dne 24. 9. 2018 dodatek č. 2, oba dodatky jsou bez vlivu na smluvní ujednání týkající se projednávané věci, dodatkem č. 4 ze dne 26. 9. 2019 byla korigována cena za provedení díla, avšak v souvislosti s odlišnými hlavními celky a dílčími částmi.
17. Obsah smlouvy o dílo ve vztahu k jeho předmětu, termínu ukončení jednotlivých dílčích částí a ujednané sankci je srozumitelný a určitý, navíc v tomto ohledu nebylo ani jednou ze stran ničeho namítáno, byť žalobce výpočet smluvní pokuty, jíž sankcionuje tvrzené prodlení zaviněné žalovaným, provedl mylně. Nenaplnuje však parametry nesrozumitelného či neurčitého projevu ve smyslu judikatury vyšších soudů (viz usnesení Nejvyššího soudu ze dne 29. 7. 2020, sp. zn. 32 Cdo 1777/2020 a aktuální nález Ústavního soudu ze dne 19. 7. 2022, sp. zn. I. ÚS 2337/21).

Jinými slovy sankce spočívající ve smluvní pokutě za zaviněné prodlení žalovaného s vypracováním ujednaného díla (jeho hlavního celku či dílčí části) je sjednána srozumitelně a určitě. Z uvedeného vyplývá, že žalovaný měl Plán společných zařízení včetně schvalovacího procesu předložit v rámci sjednaného termínu ukončení do 31. 10. 2017. Dle současné právní úpravy smluvní pokuta již nesouvisí se zaviněním, jedná se o tzv. objektivizovanou smluvní pokutu, nicméně účastníci řízení si nárok na smluvní pokutu, v daném případě nárokovanou žalobcem po žalovaném, ujednali pro zaviněné prodlení žalovaného (prokazatelné). Bylo prokázáno, že žalovaný dílčí část Plán společných zařízení předložil žalobci dne 2. 10. 2017, žalobce však tuto dílčí část žalovanému vrátil k odstranění jím vytčených nedostatků a žalovaný po opravě vrátil žalobci dílčí PSZ dne 31. 10. 2017, tedy v termín ukončení prací dle přílohy č. 1 smlouvy o dílo, avšak bez dokončení schvalovacího procesu dle článku III. smlouvy o dílo. Žalovaný sice prokázal, že před termínem ukončení prací k 31. 10. 2017 žádal žalobce o prodloužení termínu, nikoli však pro ukončení účasti projektantky dopravních staveb Ing. [REDAKCE] z rodinných důvodů, jak v řízení tvrdil. Žalovaný předložil čestné prohlášení Ing. [REDAKCE] o jehož věrohodnosti nemá odvolací soud důvod pochybovat, stejně tak o tom, že žalobce by z důvodů uváděných svědkem [REDAKCE] žádosti nevyhověl, nicméně tvrzení, že šlo o důvod objektivní, jím nezaviněný relevantním způsobem neprokázal, když v písemné žádosti tuto okolnost na straně Ing. [REDAKCE] neuvedl. Odvolací soud se s čestným prohlášením spokojil jednak proto, že jeho obsahem jsou ryze osobní a citlivé skutečnosti, a jednak proto, že jej ve prospěch žalovaného z důvodu uvedeného výše nezohlednil. Z provedeného dokazování rovněž vyplynuly obstrukce Ing. [REDAKCE] které dle přesvědčení odvolacího soudu měly, byť nepřímý, dopad na prodlení žalovaného s předložením PSZ (viz žádost Ing. [REDAKCE] o nezařazení pozemku do KoPÚ, vyjednávání žalobce s Ing. [REDAKCE] a související komunikace). Žalovaný však tyto skutečnosti v průběhu realizace díla ve vztahu k žalobci výslovným poukazem na jednání Ing. [REDAKCE] a jeho dopad na postup prací ovlivňujících včasnost realizace díla relevantním způsobem nevytkl. Žalobce vyjednávání s Ing. [REDAKCE] nezpochybnil, tvrdil však, že nemělo na prodlení s vyhotovením PSZ žalovaným vliv, čemuž odporuje žádost Ing. [REDAKCE] ze dne 5. 6. 2016 a zejména následující požadavky týkající se údajného vodního zdroje a dvou existujících vodních zdrojů. Rovněž nelze v této souvislosti pominout logické vysvětlení problematiky řešených a neřešených pozemků při jednání dne 23. 3. 2023 žalovaným a vliv na časovou komplikaci s PSZ.

18. Odvolací soud z důvodů shora uvedených dospěl k závěru, že žalovaný se ocitl v prodlení s termínem ukončení dílčí části PSZ ode dne 1. 11. 2017 do 2. 2. 2018 (tj. 94 dnů), kdy žalobce změnil způsob realizace cestní sítě z původně navržené, vypracované žalovaným a odsouhlasené Dopravním inspektorátem PČR [REDAKCE] tj. verze cesty [REDAKCE] na verzi cesty [REDAKCE] aniž by žalovanému bylo možno klást jakékoliv zavinění. V uvedeném směru odvolací soud odkazuje na podrobnou argumentaci žalovaného týkající se údajného vodního zdroje, který byl dle žalobce jedním z důvodů změny provedení cestní sítě (zejména podání ze dne 20. 3. 2023 a bod 9., 13. a 15. tohoto odůvodnění), a kterou shledal přílehlavou a podloženou odpovídajícími důkazy, jak bylo shora podrobně uvedeno. Nebylo žalobcem prokázáno, a ani tvrzeno, že byly naplněny podmínky stanovené ve sdělení vodoprávního úřadu ze dne 4. 12. 2017 ohledně vodního zdroje jako stavby vodního díla, kterou by bylo nutno odstranit pro kolizi s realizací cesty [REDAKCE]. Z tohoto důvodu odvolací soud limitoval prodlení žalovaného dnem 2. 2. 2018 s přesvědčením, že lhůta cca 3 měsíců pro schvalovací proces (počínaje dnem 1. 11. 2017), který žalovaný musel dle smlouvy předpokládat, je dostatečná. Žalovaný se tak dostal do prodlení se splněním předmětné dílčí části PSZ v délce 94 dnů (od 1. 11. 2017 do 2. 2. 2018), vycházející z částky 99 Kč za den (0,2 % z částky 49 500 Kč), pak žalobci vznikl nárok na zaplacení smluvní pokuty ve výši 9 306 Kč.
19. Pokud by nebyl uvedený závěr o limitaci prodlení žalovaného z důvodu jeho prokazatelného zavinění za dobu od 1. 11. 2017 do 2. 2. 2018 přílehlavý, v souladu s aktuálním rozhodnutím Nejvyššího soudu ze dne 11. 1. 2023, sp. zn. 31 Cdo 2273/2022, byly shledány podmínky pro

moderaci smluvní pokuty. Odvolací soud hodnotil funkci dojednané sankce spočívající ve smluvní pokutě, již je sankce za prodlení, konkrétní okolnosti funkce smluvní pokuty, a to známé již v době sjednání smluvní pokuty, dále nově okolnosti, které byly dány při porušení smluvní povinnosti a okolnosti nastalé později, mají-li v samotném porušení smluvní povinnosti původ. V těchto souvislostech soud hodnotil přiměřenost smluvní pokuty dle sjednané denní sazby 0,2 % denně s přihlédnutím k hodnotě a významu zajišťované povinnosti. Odvolací soud nezjistil, že by v době uzavírání smlouvy o dílo o návrhu komplexních pozemkových úprav v k. ú. [REDAKCE] včetně dokumentace zeměměřičské činnosti a vytyčování hranic nových pozemků byly dány okolnosti, které by mimořádně zvyšovaly zajišťovanou povinnost, ohledně které byla vypsána veřejná zakázka. Žalobce žádné takové skutečnosti ani netvrdil. V kontextu této výše a hodnoty zajišťované povinnosti a jejího významu a také toho, že to byl žalobce, který smlouvu koncipoval v režimu veřejných zakázek, tudíž žalovaný neměl možnost do jejího obsahu zasáhnout, je odvolací soud názoru, že sjednaná smluvní pokuta je v daném případě nepřiměřeně vysoká, a tudíž ji lze moderovat. Citovaným rozhodnutím se Nejvyšší soud odklonil od své dosavadní a ustálené rozhodovací praxe ohledně posuzování přiměřenosti smluvní pokuty a její moderace a přijal nový postup spočívající v tom, že pokud se soud zabývá konkrétními okolnostmi s přihlédnutím ke zjištěné funkci smluvní pokuty, vezme zřetel na všechny okolnosti konkrétního případu a nově zohlední okolnosti, které byly dány při porušení smluvní povinnosti a okolnosti nastalé později, mají-li v samotném porušení smluvní povinnosti původ. Pokud jde o okolnosti, které byly dány v řešené věci při porušení smluvní povinnosti a které vedly k prodlení žalovaného, pak odvolací soud poukazuje na své závěry učiněné v souvislosti s limitací prodlení žalovaného a doplňuje, že vzal v potaz i hodnocení osoby žalovaného svědkyní Ing. [REDAKCE] spočívající v tom, že spolupráce s ním byla vždy bezproblémová a výpověď svědkyně [REDAKCE] (starostky města [REDAKCE]), která potvrdila, že vodní zdroj, v důsledku kterého žalobce změnil variantu cestní sítě, nebyl a není evidován. Odvolací soud nepřehlédl skutečnost, že žalovanému s vypracováním Plánu společných zařízení pro novou verzi cestní sítě vznikly nepochybně vícenásobky, které žalobci nevyúčtoval, byť, jak uvedl, šlo řádově o částku 60 000 – 70 000 Kč, tedy nikoliv zanedbatelnou. Bez významu není ani skutečnost, že žalovaný má dlouholeté profesní zkušenosti, jak je soudu z jeho úřední činnosti známo, a v tomto řízení byla potvrzena v rámci hodnocení realizace jednotlivých zakázek. Žalobce uvedl, že škodu v důsledku prodlení žalovaného nelze kvantifikovat určitou částkou (viz vyjádření ze dne 29. 6. 2021), tudíž nelze než uzavřít, že škoda žalobci nevznikla, a tudíž hranice snížení pokuty nemohla být v této souvislosti použita. Odvolací soud hodnotil i okolnosti nastalé později, a to ty, které v samotném porušení smluvní povinnosti mají původ, a za tyto považuje nekompromisní odmítavý postoj žalobce k nabídce žalovaného zaplatit na smluvní pokutu částku 10 tis Kč (viz sdělení žalobce ze dne 9. 6. 2022) a postup při samotné výměře sankce, kterou žalobce oznámením ze dne 14. 10. 2019 oproti původnímu výpočtu téměř zdvojnásobil a současně předžalobní výzvou ze stejného dne vůči žalovanému uplatnil k zaplacení. Výsledky svědků [REDAKCE] a Ing. [REDAKCE] (k návrhu žalovaného) odvolací soud vyhodnotil s ohledem na dostatečná zjištění z listinných důkazů jako nadbytečné, proto je neprovedl.

20. Odvolací soud uzavírá, že částku ve výši 9 306 Kč z titulu smluvní pokuty považuje za zcela přiměřenou, odrážející skutkový stav věci. Žalobce požadoval v žalobě přiznat 0,5 % úrok z částky 94 545 Kč denně, aniž by toto příslušenství odůvodnil či odkázal na ujednání, ze kterého při formulaci tohoto příslušenství vycházel, proto byla žalovanému uložena povinnost zaplatit k jistině 10 % zákonný úrok z prodlení z částky 9 306 Kč, a to od 25. 10. 2019 do zaplacení v obvyklé třídenní lhůtě od právní moci rozsudku. Odvolací soud při úvaze o výši příslušenství a počátku prodlení vycházel i ze skutečnosti, že žalobce předžalobní výzvou ze dne 14. 10. 2019 nárokoval po žalovaném zaplacení pouze jistiny a stanovil lhůtu deseti dnů, tzn., že ještě dne 24. 10. 2019 mohl plnit a v prodlení se tak ocitl nejdříve ode dne 25. 10. 2019, kdy také žalovaný na výzvu žalobce reagoval písemnou formou. Odvolací soud proto rozsudek soudu prvního stupně ve výroku I. co do povinnosti žalovaného zaplatit žalobci částku 9 306 Kč s 10 % úrokem z prodlení z této částky od 25. 10. 2019 do zaplacení změnil a ve zbytku této částky 85 239 Kč

s příslušenstvím rozsudek soudu prvního stupně potvrdil (v rozdílu částky 94 545 Kč a částky 9 306 Kč).

21. Výrok II. o náhradě nákladů řízení vychází z ust. § 142 odst. 2 o. s. ř., tedy dle kritéria úspěchu ve věci, přičemž soud prvního stupně při 100 % úspěchu žalovaného náhradu nákladů řízení odpovídající částce 110 291,50 Kč vypočetl správně, v podrobnostech proto odvolací soud odkazuje na bod 27. odůvodnění napadeného rozsudku, s nímž se zcela ztotožňuje. Žalovaný má při částečném neúspěchu nárok na náhradu nákladů řízení ve výši 80 %, pak za řízení před soudem prvního stupně má nárok na zaplacení částky 88 233 Kč a za řízení před soudem odvolacím by v případě 100 % úspěchu ve věci měl nárok na náhradu částky 35 740,98 Kč, 80 % odpovídá částka 28 590,78 Kč. V součtu (po zaokrouhlení) je pak žalobce povinen zaplatit žalovanému na náhradě nákladů řízení před soudy obou stupňů částku 116 826 Kč, a to dle požadavku žalobce v delší než obvyklé třídenní lhůtě, a sice do třiceti dnů od právní moci rozsudku k rukám jeho zástupce dle § 160 odst. 1 věta za středníkem o. s. ř. Náklady odvolacího řízení by se při plném úspěchu sestávaly z odměny za pět úkonů právní služby po 4 900 Kč, tj. 24 500 Kč, z pěti režijních paušálů po 300 Kč, tj. 1 500 Kč, z náhrady za promeškaný čas za dvojnásobek šesti půlhodin po 100 Kč, tj. 1 200 Kč a z náhrady cestovného, kdy oproti vyúčtování zástupce žalovaného odvolací soud provedl mírnou korekci vyúčtované částky (ve výši 1 257 Kč) na částku 1 169 Kč za jednu cestu.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí je dovolání přípustné, jestliže napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešena právní otázka posouzena jinak.

Proti tomuto rozhodnutí je možno podat dovolání k Nejvyššímu soudu ČR do dvou měsíců od doručení rozhodnutí odvolacího soudu u soudu, který rozhodoval v prvním stupni.

Plzeň 30. března 2023

JUDr. Jana Šalomounová v. r.
předsedkyně senátu